

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3593** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е жалба на Л. М. Б. – Л. против заповед № РОК22-РД09-18/14.01.2022 г. на кмета на район „О. К.“ на Столична община (СО). Със заповедта, на основание чл. 16, ал. 6 ЗУТ, за собственици на бивш имот с идентификатор 68134.4300.939 и собственици на урегулиран поземлен имот I-939 в кв. 14 „а“ по плана на [населено място], м. „Юбилейна гора – I и II част“, с площ 2606 кв. м., са признати 24 лица, между които и жалбоподателя. Навежда доводи за нищожност на обжалваната заповед, както и за нарушение на материалния и процесуалния закон при нейното издаване. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованите страни (ЗС) – Л. Б. Й., Е. Т. А., С. Д. М. – И., Б. М. И., М. С. М., Е. В. Л., П. Д. Б., молят процесната заповед да бъде оставена в сила. Заинтересованите страни (ЗС) – Б. Г. Х., В. С. В., М. С. В., В. Г. И., П. Т. Й., Б. Д. М., Н. К. И., Л. И. М., П. И. В., Т. М. И., Е. В. И., А. В. П., И. В. П., С. В. Б., П. М. Б., И. М. Б., Г. Х. Г., редовно призовани, не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и представените доказателства, съдът, в настоящия състав, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Установява се от представения нотариален акт (НА) с вх. рег. №

81984/10.11.2008 г. на Службата по вписванията (СВ), че Б. Г. Х., Л. Г. В., В. Г. И., Л. Б. Й., Е. Т. А., П. Т. Й., М. С. Й., Ц. П. Й., И. С. И., М. И. И., М. С. М., В. И. И., В. И. Б., В. М. Б., Л. М. Б. – Л., П. М. Б. и И. М. Б. са придобили по наследство, възстановен по ППЗСПЗЗ неурегулиран поземлен имот с пл. № 018087, подробно описан в НА. Представен е и НА с вх. рег. № 53010/23.09.2020 г. на СВ за поправка на предходно посочения НА относно разпределение на дяловете. Установява се, че жалбоподателката е собственик на една сто двадесет и осма идеална част от горепосочения имот. Видно от скица на поземлен имот № 15-542006/18.06.2019 г. за поземлен имот с идентификатор 68134.4300.8311, с предходен номер парцел I-939 в кв. 14 „а“ не са посочени данни за собствениците.

Със заявление № РОК21-ГР00-460/13.12.2021 г. ЗС И. М. Б. поискал от кмета на район „О. К.“ на СО да издаде заповед за индивидуализация на имот по чл. 16, ал. 6 ЗУТ (предишна ал. 5, изм. и доп. – ДВ, бр. 13 от 2017 г.). От същото лице е подадено и заявление за внасяне на допълнителни документи към първото заявление № РОК21-ГР00-460/04.01.2022 г., с приложени 10 броя удостоверения за наследници и 2 броя нотариални актове. Установява се, че бивш поземлен имот с идентификатор 68134.4300.939 с площ от 3257 кв.м. попада в територията на район „О. купел“, местност „Юбилейна гора – I и II част“ и е нанесен съгласно одобрен и влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП). Последният е одобрен на основание чл. 16 ЗУТ с решение № 437 по протокол № 85/09.07.2015 г. на Столичния общински съвет (СОС), обявено в Неофициалния раздел на Държавен вестник (ДВ), бр. 64/21.08.2015 г. С решение № 329/31.05.2018г. на СОС, обявено в Неофициалния раздел на бр.57 от 10.07.2018 г. на ДВ е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в първото решение, която не се установява да има за предмет релевантната за настоящия спор част от ПУП и поради това не следва да се обсъжда. Не се установява, нито се твърди решението за одобряване на ПУП да е било обжалвано, поради което следва да се приеме, че с изтичането на законоустановения срок за това, ПУП е влязъл в сила.

С процесната заповед на жалбоподателя Л. М. Б. – Л. и на ЗС Л. Б. Й., Е. Т. А., С. Д. М. – И., Б. М. И., М. С. М., Е. В. Л., П. Д. Б., Б. Г. Х., В. С. В., М. С. В., В. Г. И., П. Т. Й., Б. Д. М., Н. К. И., Л. И. М., П. И. В., Т. М. И., Е. В. И., А. В. П., И. В. П., С. В. Б., П. М. Б., И. М. Б., като собственици на бивш имот с идентификатор 68134.4300.939, на основание чл. 16, ал. 6, изр. второ ЗУТ, е определен урегулиран поземлен имот (УПИ) I-939, кв. 14 „а“ по плана на [населено място], район „О. купел“, местност „Юбилейна гора – I и II част“ с площ от 2 606 кв. м. и с идентификатор 68134.4300.8311 по КК и КР, при съседни имоти с идентификатори 68134.4300.8297, 68134.4300.8312, 68134.4300.8310, 68134.4300.8302, съгласно горепосоченото решение на СОС.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт, съобразно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представената заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО (т. 5.1).

Доколкото в разпоредбата на чл. 16, ал. 6 ЗУТ не се съдържат специални изисквания относно форма и реквизити, настоящият състав намира, че приложение следва да намерят общите изисквания, императивно предвидени с разпоредбата на чл. 59 АПК. Заповедта е издадена в писмена форма, като от посочените в нея фактически и правни основания, стават ясни фактите, от които административният орган черпи упражненото от него публично субективно право, респ. не са налице пороци по това

основание, които да обосноват незаконосъобразност на оспорения административен акт.

При издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Административният акт е издаден и при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл. 16, ал. 6 ЗУТ собствениците на поземлени имоти придобиват собствеността върху новообразуваните с плана урегулирани поземлени имоти от датата на влизане в сила на плана, като за всеки отделен урегулиран поземлен имот кметът на общината или упълномощено от него лице издава заповед с точно индивидуализиране на имота. 30-дневният срок от публикуване на съобщението за горепосочения ПУП е изтекъл на 21.09.2015 г., работен ден. Това е последният ден за валидно упражняване правото на жалба и доколкото не се установява друго, следва да се приеме, че ПУП е влязъл в сила на 22.09.2015 г. Считано от тази дата, жалбоподателката, както и посочените ЗС, видно от НА от 10.11.2008 г., са били собственици на новообразувания с плана УПИ, впоследствие променен с НА за поправка от 2020 г.

Между страните не се спори, че при индивидуализиране на имота с оспорената заповед, административният орган правилно е посочил за собственици на бивш имот с идентификатор 68134.4300.939 и собственици на урегулиран поземлен имот I-939 в кв. 14 „а“ по плана на [населено място], м. „Юбилейна гора – I и II част“, с площ 2606 кв. м., като са признати 24 лица, между които и жалбоподателя Б. – Л.. Спорният въпрос касае това, че лицето Г. Х. Г., посочен като инициатор на производството по чл. 16, ал. 6 ЗУТ, няма никакви права върху УПИ I-939, кв. 14 „а“, идентичен с ПИ 68134.4300.8311 по плана на м. „Юбилейна гора – I и II част“.

Заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ е част от сложен фактически състав за провеждане и завършване на специална отчуждителна процедура за възникване на нова собственост, включващ два елемента: 1. влязъл в сила план и 2. влязла в сила заповед за индивидуализиране на имот. Издаването на заповед по чл. 16, ал. 6 ЗУТ, с която точно се индивидуализира новообразуван УПИ за придобиване на собствеността на всеки отделен УПИ, е предпоставена от влязъл в сила акт за одобряване на ПУП, процедиран по реда и на основание чл. 16, ал. 1 – 7 ЗУТ, като индивидуализацията следва да е идентична с обективизираното в плана по отношение на конкретния УПИ. Чрез тази процедура собствениците на поземлени имоти придобиват собствеността върху новообразуваните с плана УПИ, а общината придобива собствеността върху отстъпените ѝ части. Заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ само констатира регулационния режим на имота на собственика, създаден с влезлия в сила ПУП. Същата не може да създаде, измени или прекрати права, различни от тези, създадени с влезлия в сила ПУП. Нейната цел е точното индивидуализиране на новообразуваните УПИ с описване на границите и определяне на идентификатор на имота - § 5, т. 12 от ДР на ЗУТ. С оглед правната природа на заповеди от вида на процесната, с нея не се признават, нито се отнемат вещни права различни от тези, създадени с влезлия в сила ПУП. Административният орган е обвързан от данните по плана и е бил длъжен да се ограничи в рамките на съдържането на влезлия в сила ПУП при посочване на собствениците на имота, но това не означава пълно игнориране на представените от заинтересованите лица доказателства, които по своята същност са годни основания, въз основа на които да се признае право на собственост върху имота. Както беше посочено, заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ не

може да създаде, измени или прекрати права, различни от тези които собствениците притежават, нито пък органът има право на преценка кое от лицата, установили вещни права върху определен имот, предмет на плана, да посочи като собственик на индивидуализираното УПИ. При наличието на доказателства за наличие на такива права, той е длъжен да отрази това в заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ.

Административният орган, при издаване на заповед № РОК22-РД09-18/14.01.2022 г. в обстоятелствената част е допуснал грешка при посочване на лицето, по чиято инициатива е започнало производството по чл. 16, ал. 6 ЗУТ и съответно, при посочване на неговото заявление. От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че в действителност със заявление № РОК21-ГР00-460/13.12.2021 г. ЗС И. М. Б. (л.100 от делото) е поискал от кмета на район „О. К.“ на СО да издаде заповед за индивидуализация на имот по чл. 16, ал. 6 ЗУТ, а не лицето Г. Х. Г.. Така посочената грешка съдът определя като очевидна фактическа грешка, допусната само и единствено в обстоятелствената част на обжалвания акт, която не е засегнала съществено същия. Нито в мотивите, нито в диспозитива на заповедта фигурира лицето Г. Х. Г., подал друго заявление (л.99) за друг имот в същата местност. Поради това, процесната заповед поражда предвидените от закона последици само за жалбоподателката и останалите 23 лица, заинтересовани страни в настоящото производство.

Видно от приетото заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав, възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото, при извършен анализ е установено, че УПИ I – 939, описан в процесната заповед, е напълно идентичен с идентификатор 68134.4300.8311, т. е., с един от имотите, описани в заявление № РОК21-ГР00-460/13.12.2021 г. от И. М. Б.. Установено е също, че имотът, описан в цитираното в обжалваната заповед заявление от 18.11.2021 г. от Г. Х. Г., касае съвсем различно УПИ II – 453, съответстващо на ПИ с идентификатор 68134.4300.8213. Експертизата установява още, че съгласно действащия регулационен план, одобрен с решение № 437 по протокол № 85/09.07.2015 г. на Столичния общински съвет и решение № 329 по протокол № 54 от 31.05.2018 г. на СОС, УПИ I – 939 попада в кв. 14 „а“, м. „Юбилейна гора – I и II част“. Урегулираният имот е с площ от 2606 кв. м., отреден за „производство и обществено обслужване“ в устройствена зона Смф1 „Смесена многофункционална зона със занижени параметри“. Вещото лице е потвърдило факта, че по кадастрална карта, процесният имот е идентичен с ПИ 68134.4300.8311, със следните съседи: 68134.4300.8297 (север), 68134.4300.8312 (изток), 68134.4300.8310 (юг), 68134.4300.8302 (запад). Дадено е заключение, че УПИ I – 939, кв. 14 „а“, идентичен с ПИ 68134.4300.8311, по плана на м. „Юбилейна гора – I и II част“ съответства на описания урегулиран поземлен имот в процесната заповед № РОК22-РД09-18/14.01.2022 г. на кмета на район „О. купел“ на Столична община.

Съобразявайки представените документи за правото на собственост от заинтересованите страни и удостоверения за наследници, кметът е издал законосъобразен акт. Допуснатата очевидна фактическа грешка не е засегнала мотивите и диспозитива на оспорената заповед и поради това не води до незаконосъобразността ѝ.

Заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона, а именно – записването на всички лица, легитимирали се с редовни документи за собственост върху процесния имот.

С оглед изхода на спора, и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното (в молба от 24.06.2022г.) от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева, съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. М. Б. – Л., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РОК22-РД09-18/14.01.2022 г. на кмета на район „О. купел“ на Столична община.

ОСЪЖДА Л. М. Б. – Л., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: